

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Sp/25/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013200420
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šramko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1013200420.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Ľubomírom Šramkom v právnej veci navrhovateľa: F. W. G. F. Ď., bytom M. XX, W., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa zo dňa 6.3.2013 proti rozhodnutiu odporcu sp. zn. 160/2013 (1N 3953/12), Ev. č.: 6120/2013 zo dňa 14.2.2013 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie odporcu Sp. zn. 160/2013 (1N 3953/12), Ev. č. 6120/2013 zo dňa 14.2.2013 potvrdzuje.
Navrhovateľovi nepriznáva právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím Sp. zn. 160/2013 (1N 3953/12), Ev. č.: 6120/2013 zo dňa 14.2.2013 odporca v zmysle § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“) rozhodol, že navrhovateľovi nepriznáva nárok na poskytovanie právnej pomoci v konaní voči Slovenskej republike o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50.000 eur vzniknutej pre prietahy v konaní sp. zn. 8C/456/1995 vedenom na Okresnom súde Bratislava III (ďalej len „konanie sp. zn. 8C/456/1995“), a to z dôvodu nesplnenia kumulatívnej podmienky v zmysle § 6 ods. 1 písm. b) zákona o poskytovaní právnej pomoci, t.j. podmienky vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu. Odporca v napadnutom rozhodnutí opísal zistený stav veci a svoj záver nepriznať navrhovateľovi poskytnutie právnej pomoci zdôvodnil tým, že nárok navrhovateľa, ktorý si uplatnil v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o zodpovednosti za škodu“) prostredníctvom žiadosti o predbežné prerokovanie dňa 17.5.2012 je už premlčaný. Uviedol, že konanie č.k. 8C/456/1995 bolo právoplatne skončené dňa 14.5.2009 a teda premlčacia doba (ktorá je hmotnoprávnou lehotou) začala plynúť dňa 15.5.2009 a dňom 15.5.2012 uplynula, t.j. v tento deň mal byť nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnený. Okrem toho odporca poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal a ani neodôvodnil vznik majetkovej škody či nemajetkovej ujmy. Skonštatoval, že iba v prípade ak by bol navrhovateľ v konaní č.k. 8C/456/1995 úspešný, mohol by argumentovať tým, že mu v dôsledku prietahov v súdnom konaní ušiel zisk. Keďže sa tak nestalo, nemožno hovoriť o vzniknutej ujme.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok - návrh zo dňa 6.3.2013, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci odporcovi na ďalšie konanie. Uviedol v ňom, že napadnuté rozhodnutie odporcu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, ak tento dospel k záveru, že nie je vylúčená bezúspešnosť sporu. Tiež uviedol, že pokiaľ v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, odporca týmto tvrdením pripustil, že v konaní môže byť (navrhovateľ) úspešný a teda nejde o zrejmu bezúspešnosť. Mal za to, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku

na náhradu škody podal v elektronickej forme bez zaručeného elektronického podpisu dňa 14.5.2012 (navrhovateľ predložil kópiu emailu adresovaného na adresu tlacove@justice.sk), t.j. v zákonnej 3 - ročnej lehote s tým, že táto bola doplnená v písomnej forme „v zákonnej 3-dňovej lehote“ dňa 17.5.2012. Navrhovateľ mal za jednoznačne preukázané, že v konaní sp. zn. 8C/456/1995 došlo k prieťahom v konaní, ktoré konštatovala aj podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava III (navrhovateľ priložil kópiu upovedomenia Okresného súdu Bratislava III o vybavení sťažnosti zo dňa 10.12.2009) a to z dôvodu, že predmetné konanie trvalo viac ako trinásť rokov a i rozsudok vo veci samej bol expedovaný účastníkom konania až po piatich mesiacoch od vyhlásenia rozsudku. K ujme uviedol, že táto mu vznikla v dôsledku prieťahov v konaní a spočíva v stave právnej neistoty. Navrhovateľ na záver dôvodil, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné aj z dôvodu absencie úradnej pečiatky, čo je v rozpore s ust. § 47 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“). Navrhovateľ súhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

Odporca navrhol vo svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 21.3.2013 napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť, a to s poukazom na skutočnosti už v ňom obsiahnuté. Zotrval na dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Na záver svojho vyjadrenia k návrhu uviedol, že súhlasí s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Súd prejednal a rozhodol vec na základe súhlasu účastníkov konania bez nariadenia pojednávania (§ 250f Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len „O.s.p.“) ako miestne a vecne príslušný súd (§ 246a ods. 2 O.s.p.) a po riadnom preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu podaného návrhu - opravného prostriedku za použitia ust. § 250q ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že napadnuté (negatívne) rozhodnutie odporcu je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

Súd v prejednávanej veci dokazovanie nedoplnil, riadne sa však oboznámil s obsahom administratívneho spisu, z ktorého zistil, že navrhovateľ požiadal o poskytnutie právnej pomoci vo veci náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 50.000 eur voči Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6C/138/2012. Žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 13.11.2012 navrhovateľ odôvodnil vzniknutými prieťahmi v konaní sp. zn. 8C/456/1995, ktorých existenciu potvrdil aj samotný Okresný súd Bratislava III, na dôkaz čoho navrhovateľ priložil k žiadosti upovedomenie Okresného súdu Bratislava III o spôsobe vybavenia sťažnosti zo dňa 10.12.2009. Ďalej v predmetnej žalobe navrhovateľ uviedol, že vecne príslušnému ministerstvu doručil dňa 14.5.2012 návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Podľa kópie právoplatného rozsudku bolo v konaní sp. zn. 8C/456/1995 právoplatne rozhodnuté dňa 14.5.2009. V spise sa ďalej nachádza návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (v danej veci) doručený ministerstvu dňa 17.5.2012, tak ako preukazuje pečiatka na dokumente a oznámenie ministerstva k žiadosti zo dňa 12.11.2012, podľa ktorého žiadosti nebolo vyhovené z dôvodu, že nebol preukázaný ani nesprávny úradný postup v konaní sp. zn. 8C/456/1995, vznik, rozsah ujmy, ako ani príčinná súvislosť medzi namietaným postupom súdu v konaní a vznikom navrhovateľom tvrdenej ujmy.

Podľa ust. § 6 ods. 1 písm. b) zákona o poskytovaní právnej pomoci, fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu

Podľa ust. § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p. o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v intenciách podaných námietok voči nemu a dospel k názoru, že nie sú dôvodné.

V zmysle citovaných ustanovení zákona o poskytovaní právnej pomoci je predpokladom na priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci splnenie kumulatívnej podmienky stanovenej v ods. 1 písm. b) tohto zákona, podľa ktorej nemožno žiadateľovi o poskytnutie právnej pomoci túto poskytnúť, ak ide o zrejmu bezúspešnosť sporu - v danom prípade konania o náhradu nemajetkovej ujmy.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

V zmysle § 19 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

V zmysle § 19 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

V zmysle § 19 ods. 3 lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

K námietke, že ak v danom prípade nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, odporca týmto tvrdením pripustil, že výsledok sporu môže byť pre navrhovateľa úspešný a teda nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu:

Podľa názoru súdu táto námietka nie je dôvodná, pričom vychádza z nesprávneho pochopenia slovného spojenia, ktoré odporca v odôvodnení napadnutého rozhodnutia použil, podľa ktorého: „Vo veci s ktorou sa žiadateľ na centrum obrátil, nebola z vyššie uvádzaných dôvodov vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím ...“. Zo znenia ust. § 6 ods. 1 písm. b) zákona o poskytovaní právnej pomoci vyplýva, že jednou z podmienok poskytnutia právnej pomoci je skutočnosť, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu v ktorom žiadateľ (navrhovateľ) požiadal o právnu pomoc. Ak teda odporca vyhodnotí spor v ktorom sa žiada poskytnutie právnej pomoci ako zrejme bezúspešný, žiadateľ o poskytnutie právnej pomoci nemá právo na jej poskytnutie. Slovné spojenie „zrejma bezúspešnosť“ znamená, že už na základe zbežného posúdenia sporu možno dospieť k záveru, že žiadateľ bude v spore v ktorom požiadal o poskytnutie právnej pomoci neúspešný. Slovné spojenie „vylúčenie zrejmej bezúspešnosti sporu“ logicky znamená, že možno predpokladať úspech v predmetnom spore. Ak teda odporca v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že v predmetnej veci v ktorej navrhovateľ požadoval poskytnutie právnej pomoci nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu znamená to, že predmetný spor (resp. úspech navrhovateľa v ňom) posúdil ako spor v ktorom navrhovateľ pravdepodobne nedosiahne úspech - teda že ide o zrejme bezúspešný spor.

K námietke nesprávneho právneho posúdenia veci ktoré spočíva v tom, že odporca konštatoval márne uplynutie premlčacej lehoty, pričom navrhovateľ tvrdí, že prieťahy v konaní sp. zn. 8C/456/1995 skutočne vznikli a ktoré potvrdila aj podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava III:

Podľa názoru súdu táto námietka nie je dôvodná, teda odporca vec posúdil správne. Z obsahu spisu je zrejme, že konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 8C/456/1995 bolo právoplatne skončené zamietnutím návrhu dňa 14.5.2009. Navrhovateľ podal na Okresný súd Bratislava I voči Slovenskej republike v zastúpení Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy 50.000 eur, datovanú 13.11.2012. Dňa 14.5.2012 (v pondelok) navrhovateľ (ako to dokladoval kópiou mailu) odoslal na adresu tlacove@justice.sk <mailto:tlacove@justice.sk> dňa 14.5.2012 o 21.37 hod. žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Dňa 17.5.2012 doručil osobne na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Ministerstvo listom z 12.11.2012 navrhovateľovi oznámilo, že jeho žiadosť nie je dôvodná. Žaloba o náhradu nemajetkovej ujmy podaná na Okresný súd Bratislava I pod sp. zn. 6C/138/2012 je datovaná 13.11.2012, zjavne po doručení negatívneho stanoviska ministerstva. Navrhovateľ v nej poukázal na nesprávny úradný postup, spočívajúci v prieťahoch v konaní, vedenom na Okresnom súde Bratislava III.

Predmetná žaloba je svojím charakterom žalobou, ktorá spadá pod režim zákona zodpovednosti za škodu. Rozsudok vo veci sp. zn. 8C/456/1995 nadobudol právoplatnosť 14.5.2012, teda 3-ročná premlčacia lehota (§ 19 ods. 1 zákona zodpovednosti za škodu) začala plynúť dňom 15.5.2009 a skončila sa dňom 15.5.2012. Teda najneskôr v tento deň mohol navrhovateľ podať predmetnú žalobu

na súde. Urobil tak však až najskôr až 13.11.2012, po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej lehoty. Je skutočnosťou, že procesným predpokladom pri tomto type žalôb je predbežné prerokovanie nároku - v danom prípade na ministerstve v zmysle zákona zodpovednosti za škodu. Prítom 3-ročná premlčacia lehota neplynie v zmysle ust. § 19 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 citovaného zákona. Z uvedeného vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti je teda zjavné, že v prípade navrhovateľa by bol beh 3-ročnej premlčacej lehoty prerušený iba v prípade, ak by navrhovateľ podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku v priebehu tejto 3-ročnej premlčacej lehoty. To sa však nestalo. Navrhovateľ doručil ministerstvu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku až dňa 17.5.2012, pričom posledným dňom premlčacej lehoty bol deň 15.5.2012. Navrhovateľ v podanom návrhu dôvodil, že žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku doručil elektronicky - mailom, odoslaným 14.5.2012 - teda v zákonnej 3-ročnej premlčacej lehote (a následne v písomnej forme 17.5.2012). Podľa názoru súdu navrhovateľ skutočne ministerstvu nedoručil žiadosť o predbežné prerokovanie nároku v zákonnej premlčacej lehote, dôsledkom čoho je skutočnosť, že k jej prerušeniu (neplynutiu) nedošlo. Ust. § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu totižto výslovne stanovuje, že nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Je nepochybnou skutočnosť, že navrhovateľ (svoju) písomnú žiadosť doručil ministerstvu osobne 17.5.2012. Podľa názoru súdu pod pojem „písomná žiadosť“ nie je možné subsumovať zaslanie takejto žiadosti mailom, nakoľko ide o elektronickú podobu takéhoto dokumentu, ktorá sa stane čitateľnou až jej vytlačením, pričom navyše absentuje podpis žiadateľa. Údajné jej odoslanie (doručenie) mailom na adresu tlacove@justice.sk <<mailto:tlacove@justice.sk>> dňa 14.5.2012 teda podľa názoru súdu nie je možné považovať za riadne písomné vyhotovenie žiadosti a jej doručenie ministerstvu. Navyše súd tiež poukazuje na skutočnosť, že zákon o zodpovednosti za škodu v žiadnom zo svojich ustanovení neuvádza ako možnosť podania žiadosti jej podanie elektronickou formou a následné jej doplnenie písomne do troch dní, ako je tomu napr. v ust. § 42 ods. 1 O.s.p. Analógia (ktorou pravdepodobne navrhovateľ argumentoval) s týmto ustanovením O.s.p. teda nie je možná. Ak teda odporca správne skonštatoval, že navrhovateľ podal žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy oneskorene, pričom v konaní o nej navrhovateľ požiadal o poskytnutie právnej pomoci a v dôsledku tejto skutočnosti mu odporca nárok na poskytnutie právnej pomoci nepriznal, jeho právny názor je správny a je v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o existenciu či neexistenciu prietahov v konaní sp. zn. 8C/456/1995, posúdenie tejto otázky nespadá do právomoci odporcu, ktorý však túto otázku ani neposudzoval. Konajúci súd však poznamenáva, že vzhľadom k uplynutiu premlčacej lehoty by bolo jej posúdenie odporcom nepodstatným.

K námietke, podľa ktorej odporca dospel k neprávnomu právnomu záveru ak konštatoval, že navrhovateľovi „neušiel zisk“, nakoľko navrhovateľ si podanou žalobou neuplatňoval náhradu ušlého zisku:

Ani túto námietku súd neuznal ako dôvodnú. Predovšetkým preto, lebo odporca vydanie napadnutého (negatívneho) rozhodnutia neodôvodňoval spôsobom, ktorý si navrhovateľ vložil tak, ako to uviedol v podanom návrhu. Odporca v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia o. i. uviedol, že v prípade, ak by bol navrhovateľ v konaní sp. zn. 8C/456/1995 úspešný (čo však nebol), mohol by argumentovať tým, že mu v dôsledku prietahov v konaní ušiel zisk. Odporca však na žiadnom mieste odôvodnenia svojho rozhodnutia nekonštatoval, že by sa navrhovateľ podanou žalobou domáhal (náhrady) ušlého zisku.

K námietke nezákonnosti napadnutého rozhodnutia spočívajúceho v absencii riadnej úradnej pečiatky: Ani táto námietka nie je dôvodná. Ako to vyplýva z kópie napadnutého rozhodnutia, priloženej navrhovateľom k návrhu, na rozhodnutí odporcu sa nachádza odtlačok úradnej pečiatky odporcu.

Pretože navrhovateľom vznesené námietky neboli dôvodné a teda nemohli viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, pričom podľa názoru súdu právne vyhodnotenie žiadosti navrhovateľa, teda jej posúdenie odporcom je správne a v súlade so zákonom o poskytovaní právnej pomoci, súd napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil..

O trovách navrhovateľa súd rozhodol za použitia ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. s poukazom na výsledok konania. Navrhovateľ bol v konaní neúspešný a preto mu ich náhradu súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované; odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p).